

at det i hvert enkelt Tilfælde ved Lov skulde bestemmes, hvorledes man vilde forholde sig med Medlæggelsen af Amtstjuerne, medens man isørigt fastholdt, at der kun skulde være een Amtstue i hvert Amt. Jeg kan endnu nævne, hvad jeg før glemte, at Ribe Amtstue, som jo er den tredje Amtstue, vi foreslaa nedlagt, var der ogsaa dengang Tale om, idet det hedder i Anmærkningerne til Lovforslaget — det er kun en kort Bemærkning jeg vil læse op —: „Der turde ligeledes være Anledning til en Omordning af Amtstjuerne i det sydlige Sjælland og Inddragning af den midlertidige Oppehørsstue i Kolding, hvormed mulig Inddragelsen af en anden af de paa-gjældende Amtstuer kan forenes — der er, som bekendt, to andre Amtstuer, Varde og Ribe, i det samme Amt —; men Forholdene i Almindelighed gjøre det formentlig rettest at forbeholde denne Ordning til en senere Tid. Varde Amtsforvalterembede, der for Tiden er ledigt, vil herefter indtil videre ikke blive besat.“ Man ser, at Ministeren dengang tænkte paa, at den midlertidige Oppehørsstue i Kolding kunde inddrages, samtidig med en Omordning af andre Amtstuer, saaledes at Ribe og Varde Amtstuer skulde sammensmeltes til een; foreløbig lod han Varde Amtstue staa ubesat. Nu er Udvalget kommet til at foretrække Varde fremfor Ribe. Forholdene i den Henseende ere jo noget forandrede derved, at der er kommet en Jernbane fra den østlige Del af Amtet og lige til Varde, og, som bekendt, strækker den østlige Del af Amtet sig lige til Kolding Bygrendse. Jeg personlig har kun ugjerne været med til at foreslaa, at Ribe Amtstue nedlægges; men jeg kan ikke negte, at det nu for Tiden er rimeligere og billigere imod hele Amtet, hvis der kun skal være een Amtstue, at den da lægges i Varde fremfor i Ribe. Altsaa, ogsaa i denne Henseende er Udvalget slet ikke gaaet videre, end Tanken var dengang, ja, det er ikke engang gaaet saa vidt; thi det Videste, som man er gaaet i Udvalget, og det endda kun et Mindretal, er til, at man vilde beholde den Bestemmelse, der staa om Oppehørsstuen i Kolding, at den skal være midlertidig, hvorimod der er et Flertal i Udvalget, der ligesom Ministeren vil gaa til at oprette en virkelig Amtstue i Kolding ved Siden af den i Varde, altsaa modsat, hvad Ministeren var tilbøjelig til i 1870. De Herrer se da, at det er saalangt fra, at vi her forlange noget Yderligere end det, der paatænkes dengang, at vi end ikke forlange saa Meget. Nu er det jo vist, at der siden den Tid er, navnlig i det andet Thing, reist en bestemt Modstand imod Nedlæggelsen af de Amtstuer, der have været ledige, og man har ogsaa her i Thinget gjort Krav paa, at de stedlige Interessenter skulle ske Fyldest ved Oprettelsen af Filialer. Jeg har dog ikke kunnet faae nogen Overbevisning om, at det vil være heldigt med saadanne Filialer. Forretningerne maa ligesaa

godt kunne udføres ved Hjælp af f. Ex. Soldkasserere eller private Pengeinstituter eller maaske paa andre Maader. Uagtet denne Udvikling af Forholdet ganske vist har fundet Sted, tror jeg dog, at der i Udvalget er en temmelig almindelig Følelse af, at det er et uheldigt Spor, man her er kommen ind paa. Denne stedlige Trang har efter det Bidnesbyrd, man har fra mange Medlemmer her i Salen, som ho rundt omkring i Landet, langtfra saamegen Betydning for Landboerne som for Kjøbstabbeboerne, der nødig ville slippe en Amtstue i deres By, hvorved der altid drages en større Del af Befolkningen til Stedet end ellers. Der er idetmindste mange Medlemmer, der have udtalt, at, skjøndt de ho meget nær ved en fremmed Amtstue og have 6—7 Mil til deres egen, have de dog aldrig følt nogen Ulempe deraf; thi det lader sig meget let ordne at faae Skatterne betalte, og de øvrige Ting, der skulle afgjøres paa Amtstuen, vil man ogsaa let kunne faae besørget paa anden Maade i de sjeldne Tilfælde, det behøves. At noget Saadant ikke blot er en enkelt Mand, men en temmelig almindelig Stemning, derom vidne alene Navnene paa de Medlemmer, der have været med at stille dette Forslag. Man indvender rigtignok, at man maa tænke paa at komme Befolkningen indse og gjøre det saa bekvemt for den som muligt, ja, at det vilde være et reaktionært Skridt, naar vi saaledes gif hen og nedlagde Amtstuer, hvorimod det vilde være et Fremskridt at lægge Opdræningssteder omkring i Landet, saa at sige til hver Mand's Dør; men forudsat, at denne Betragtning er rigtig, at det virkelig havde en saadan Betydning for hver enkelt Mand at have en Amtstue lige ved sin Dør, hvad jeg, som sagt, ikke kan indrømme, saa maa man huske paa, at det er ikke det Gæste, man skal tage Hensyn til. Hvis vi kom dertil, at det skulde være Tegn paa en rigtig Fremskridtsmand, at han ønskede at faae alle Gøder bragte til hver Mand's Dør, saa kunde det maaske føre os saa vidt i Byrder her i Landet, at de Fleste vilde foretrække at gaa til Amerika, uagtet man ikke der har saadanne Gøder ved Enhvers Dør. Vi vide jo Alle, hvad ogsaa den ærede Finantsminister mindede om, hvilke store Beføstninger det har medført, at vi have udvidet vort Postvæsen saaledes, at det ganske anderledes end hidtil er kommet Folk tilgode, men desuagtet er der dog ogsaa her en Grændse, saa man ingentunde har villet gaa til hver Mand's Dør. Ligesaa lidt kunne vi gjøre det i de mangfoldige Tilfælde, hvor Enhver kunde ønske at komme i langt nærmere Forbindelse med Embedsmændene. Dette gjælder om Skolelærere, om Præsterne, om Herredsfogderne, om Amtmændene, paa mange Steder om Soldatembedsmænd og vel fremfor Alt om Jernbanestationer, Telegrafstationer o. s. v. Skulde dette ordnes efter den Enkeltes og den enkelte Egn's Bequemmelighed, saa vilde Landet blive i den Grad over-